

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1096/2020
03.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.694/20 од 17.09.2020. године, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Смедереву Кж1 60/20 од 28.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 03.11.2020. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.694/20 од 17.09.2020. године, као основан и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Вишег суда у Смедереву Кж1 60/20 од 28.05.2020. године у корист окривљене АА, повређен закон из члана 439. тачка 2) у вези члана 57. став 1. Законика о кривичном поступку.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К 93/18 од 02.10.2019. године, окривљена АА, оглашена је кривом због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, за које јој је утврђена новчана казна у износу од 10.000,00 динара и за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, за које јој је утврђена новчана казна у износу од 20.000,00 динара, па је осуђена на јединствену новчану казну у износу од 28.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, те је одређено да ће суд, уколико окривљена не плати новчану казну у наведеном року, исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљена је обавезана да плати суду на име паушала износ од 3.000,00 динара и приватном тужиоцу ББ на име трошкова кривичног поступка износ од 40.250,00 динара, а све у року од 30 дана по правноснажности пресуде. Приватни тужилац ББ је за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак. Истом пресудом, према окривљеној АА, је на основу члана 422. тачка 1) ЗКП, одбијена оптужба да је извршила кривично дело нарушавање неповредивости стана из члана 139. став 1. КЗ, а на основу члана 423. тачка 2) ЗКП, окривљена је ослобођена од оптужбе да је извршила кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, на штету приватног тужиоца ВВ.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Кж1 60/20 од 28.05.2020. године, поводом жалбе браниоца окривљене АА, а по службеној дужности, првостепена пресуда је преиначена тако што је према окривљеној на основу члана 422. тачка 3) ЗКП, одбијена оптужба да је извршила кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ и кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, те је одређено да ће првостепени суд о трошковима кривичног поступка, а поводом жалби браниоца окривљене АА и пуномоћника приватног тужиоца ББ, одлучити посебним решењем.

Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз бр.694/20 од 17.09.2020. године, само против правноснажне пресуде Вишег суда у Смедереву Кж1 60/20 од 28.05.2020. године због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 439. тачка 2) у вези члана 57. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је наведеном правноснажном пресудом повређен закон у корист окривљене АА.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцу окривљене АА, адвокату Александру Павловићу, сходно члану 488. став 1. ЗКП, након чега је одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство седници већа не би било од значаја за доношење одлуке, па је након разматрања списка предмета и правноснажне пресуде против које је захтев за заштиту законитости поднет, а по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је побијаном правноснажном пресудом учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) у вези члана 57. став 1. ЗКП, у корист окривљене АА.

Из списка предмета произлази, да је пуномоћник приватних тужилаца – ББ, сина пок. оштећеног ГГ и ВВ, супруге пок. оштећеног, дана 24.04.2018. године поднео Основном суду у Великој Плани приватну тужбу против окривљене АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ и кривичног дела нарушавање неповредивости стана из члана 139. став 1. КЗ. Основни суд у Великој Плани је окривљену АА, огласио кривом због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ и осудио је на јединствену новчану казну у износу од 28.000,00 динара, док је према окривљеној одбио оптужбу да је извршила кривично дело нарушавање неповредивости стана из члана 139. став 1. КЗ и ослободио је од оптужбе да је извршила кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ на штету приватног тужиоца ВВ. Виши суд у Смедереву је, одлучујући о жалби браниоца окривљене, донео пресуду Кж1 60/20 од 28.05.2020. године којом је, поводом жалбе браниоца окривљене, а по службеној дужности, првостепену пресуду преиначио тако што је применом члана 422. тачка 3) ЗКП, према окривљеној одбио оптужбу да је извршила кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ и кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, са образложењем да је приватна тужба поднета после рока од три месеца од дана када је оштећени сазнао за кривично дело, прописаног чланом 65. став 2. ЗКП, имајући у виду да су према наводима приватне тужбе радње извршења кривичног дела које су окривљеној стављене на терет, предузете 19.01.2018. године, а

да је приватна тужба поднета дана 24.04.2018. године, дакле, након 19.04.2018. године као последњег дана рока за подношење приватне тужбе.

Међутим, Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је другостепени суд погрешно утврдио да је последњи дан рока за подношење приватне тужбе био 19.04.2018. године, односно да је у конкретном случају протекао рок у коме је приватна тужба могла бити поднета.

Одредбом члана 57. став 1. ЗКП, прописано је да, ако оштећени умре у току рока за давање изјаве о преузимању кривичног гоњења или за подношење предлога за кривично гоњење, односно у току поступка, његов брачни друг, лице са којим живи у ванбрачној или каквој другој трајној заједници живота, деца, родитељи, усвојеници, усвојитељи и браћа, сестре и законски заступник могу у року од три месеца после његове смрти дати изјаву да преузимају гоњење и поднети предлог, односно дати изјаву да остају при предлогу.

Према одредби члана 67. ЗКП, на приватног тужиоца сходно се примењују одредбе члана 53. став 5. члана 55. до 57. и члана 61. тог законика.

Дакле, у смислу цитираних законских одредби, после смрти приватног тужиоца, који је умро у року за подношење приватне тужбе, тужбу могу поднети односно дати изјаву да поступак настављају, лица наведена у законнику као његови правни следбеници, у року од три месеца после његове смрти.

Како је у конкретном случају оштећени ГГ преминуо ...2018. године, дакле у току рока од три месеца, када је у смислу члана 65. став 2. ЗКП, могао поднети приватну тужбу, то су његови правни следбеници – супруга ВВ и син ББ, у смислу члана 67. а у вези члана 57. став 1. ЗКП, били овлашћени да у року од три месеца након његове смрти – до 09.06.2018. године поднесу приватну тужбу, што су они и учинили дана 24.04.2018. године.

Стога је другостепени суд тиме што је утврдио да је последњи дан рока за подношење приватне тужбе био 19.04.2018. године, узимајући у обзир рок прописан чланом 65. став 2. ЗКП, а занемаривши околност да је оштећени умро, у ком случају његови правни следбеници имају право да у року од три месеца од његове смрти поднесу приватну тужбу, и поводом жалбе браниоца окривљене, а по службеној дужности, преиначио првостепену пресуду тако што је према окривљеној одбио оптужбу да је извршила предметна кривична дела, повредио закон из члана 439. тачка 2) у вези члана 57. став 1. ЗКП, у корист окривљене АА, а како се то основано указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и утврдио да је правноснажном пресудом Вишег суда у Смедереву Кж1 60/20 од 28.05.2020. године учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) у вези члана 57. став 1. ЗКП у корист окривљене, не дирајући у правноснажну одлуку против које је захтев за заштиту законитости поднет.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић